

Troen i aktion

Oprettet: 31. oktober 2003

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bliver ofte omtalt som "mormonerne"; men det er et øgenavn, som andre har givet Kirken og dens medlemmer, fordi Mormons Bog betragtes som en hellig bog på linie med Bibelen. Kirken afviser ikke navnet "mormoner" eller "mormonkirken", men sætter dog pris på at blive kaldt ved sit rette navn. Medlemmer benytter om sig selv oftest navnet: Sidste Dages Hellige.

I medlemmernes hverdagsliv lægges der stor vægt på efterlevelse af de principper og befalinger, som er Kirkens lære. Derved forberedes man til livets omskifteligheder og får en vision af opstandelsen og evigheden.

Det, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige søger at bringe indenfor rækkevidde af alle mennesker ved forkyndelsen af Jesu Kristi evangelium, er: Personlig indre fred og lykke, harmoni i familien og ægteskabet i dette liv samt muligheden for herefter at være sammen for evigt i Guds rige.

[Religiøse skikke og sædvaner](#)

[Familielivet](#)

[Sund levevis eller visdomsordet](#)

[Moralske værdier](#)

[Velfærd og omsorg](#)

[Livet i Kirken](#)

[Frivillige aktiviteter](#)

[Kvindernes organisation: Hjælpeforeningen](#)

[Børne- og ungdomsarbejde](#)

[Fremsynet levevis](#)

Religiøse skikke og sædvaner

Der er begivenheder i et medlems kirkeliv, som har stor betydning. Det er for eksempel de mærkedage, som er beskrevet nedenfor. Det kan også være en særlig velsignelse, som gives til en syg.

Her vil præstedømmebærere udføre de forordninger, der hører sammen med begivenheden: Ved håndspåleggelse udtales den velsignelse, som vedkommende præstedømmebærer føler sig inspireret til at give til personen. Det vil ofte være et medlem af familien eller en nærtstående ven, som udfører forordningen eller giver velsignelsen.

I forbindelse med de forskellige mærkedage er det almindeligt, at man holder en sammenkomst for familie og venner - alt efter, hvad der er skik og brug i familien og i landet.

[Navngivning og velsignelse af spædbørn](#)

[Dåb og bekræftelse](#)

[Overdragelse af præstedømmet](#)

[Velsignelse af syge](#)

[Familieaften](#)

[Sabbatsoverholdelse](#)

[Fejring af jul, påske og pinse](#)

[Mission](#)

[Ægteskab](#)

[Begravelser](#)

Navngivning og velsignelse af spædbørn

Et spædbarn får en særlig velsignelse kort tid efter fødslen. Dets navn bliver registreret, og det får en velsignelse for for dets liv her på jorden. Denne velsignelse gives af en, som bærer præstedømmet, hvilket i mange tilfælde er barnets far eller en anden præstedømmebærer, som har et nært forhold til familien. Den gives som regel ved et nadvermøde på den første søndag i måneden.

Dåb og bekræftelse

Dåben tjener to formål: Som et middel til syndernes forladelse ("Han kom så til egnen omkring Jordan, og overalt prædikede han omvendelsesdåb til syndernes forladelse" - Lukas 3:3) og som et symbol på indtrædelse (medlemskab) i Kirken. Herren har befaleet, at alle skal døbes af en, som har præstedømmets myndighed: Børn, som er blevet undervist dertil, og som selv ønsker det, kan blive døbt, når de fylder otte år. Disse børn bliver ofte døbt af deres egen far eller måske en ældre bror. Voksne, som er blevet undervist og har et ønske om at tilslutte sig Kirken, bliver døbt, når de føler sig parat til det. Dåben foregår altid ved total nedsenkning under vandet. Et dåbsmøde afholdes på en dag efter dåbskandidatens ønske i en kirkebygning, hvor der er et dåbsbassin, (men kan dog godt afholdes i det fri, hvis det ønskes), og mødet overværes af familie, venner og medlemmer af menigheden.

Bekræftelsen foregår umiddelbart efter dåben, eller den kan foregå søndagen efter i forbindelse med nadvermødet. Én eller flere præstedømmebærere lægger deres hænder på hovedet af den døpte og overdrager Helligåndens gave ("Peter svarede: "Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden

som gave." - Apostlenes Gerninger 2:38) samt giver en velsignelse, som kan være til gavn for personen resten af livet. Bekræftelse er det samme som konfirmation, og derfor udføres der ikke nogen yderligere konfirmation af unge mennesker i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Overdragelse af præstedømmet

Kirken er en lægmandskirke og har ikke noget aflønnet præsteskab. En værdig ung mand kan få overdraget Det Aronske Præstedømme, når han er 12 år gammel, og Det Melkisedekske Præstedømme, når han fylder 18 år. Der er forskellige pligter at udføre i Præstedømmet, og de overgives gradvis fra 12-18 års alderen. Overdragelsen af Præstedømmet kan ske i et møde for præstedømmet eller i en persons eget hjem. Mænd, der tilslutter sig Kirken som voksne, kan få overdraget Det Aronske Præstedømme, når som helst de er parate til at tage imod de velsignelser og pligter, som følger med embedet. For at kunne modtage Det melkisedekske Præstedømme skal man have medlem af Kirken i mindst ét år. Læs mere om Præstedømmet her.

Velsignelse af syge

Ligesom på Det Nye Testaments tid kan en syg bede bærere af præstedømmet om en særlig velsignelse ("... er nogen blandt jer syg, skal han tilkalde menighedens ældste, og de skal salve ham med olie i Herrens navn og bede over ham." - Jakobsbrevet 5:14). Vedkommende bliver først salvet på hovedet med et par dråber olivenolie, som er blevet indviet til velsignelse af de syge. Præstedømmebærerne lægger derpå deres hænder på hovedet af vedkommende, besegler (eller bekræfter) salvelsen og udtaler en velsignelse i kraft af præstedømmets myndighed. Opfyldelsen af velsignelsen afhænger altid af Guds vilje og af modtagerens tro.

Familieaften

Hver uge, normalt mandag aften, samler Kirkens medlemmer deres familie til aktiviteter og instruktion. Familier opmuntres til at bruge denne tid til at komme hinanden nærmere. Alt efter alderen på familiens medlemmer kan man belære om evangeliske principper på forskellig måde. Forældre prøver altid på at gøre det til en ekstra hyggelig aften med sange og lege og gode forfriskninger.

Sabbatsoverholdelse

Kirkens medlemmer reserverer søndag som sabbatsdag, eller Herrens dag, altså en hellig dag - en dag til at tilbede Gud og hvile fra deres daglige arbejde. Efter at have deltaget i gudstjenesten kan de tilbringe resten af dagen i hjemmet i hinanden selskab med passende aktiviteter, eller måske besøge familie og venner. Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige vil ikke deltage i sport og lignende om søndagen, ligesom biografbesøg, indkøb og sportsudøvelse ikke anses for at være passende.

Fejring af jul påske og pinse

Eftersom det er søndagen, der regnes som helligdag i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, er der ingen særlige regler for overholdelse af jul, påske og pinse. Det overlades til medlemmernes traditioner ifølge deres land eller familie at fejre disse religiøse højtider, som de vil. Der er kun de normale søndagsmøder i kirken, men naturligvis vil medlemmerne huske på grunden til disse højtider og fejre dem i den ånd.

Mission

Unge mænd tjener almindeligvis en mission i to år, når de er mellem 19 og 21 år gamle. Det betragtes som en 'frivillig pligt' at tage på mission for en ung mand. Unge piger kan også vælge at blive missionærer, når de er fyldt 21 år, men de tjener kun i 18 måneder. Pensionister opmuntres ligeledes til at tage på mission - det kan være alene eller som et ægtepar. Forud for missionærens afrejse taler han eller hun ved et nadvermøde om sit vidnesbyrd og sin tro. Familie og venner er velkomne til at overvære det. En missionær rejser til det land, som vedkommende bliver anvist (det kan også være personens hjemland), men de første tre måneder tilbringes sædvanligvis på en missionærskole, hvor det fremmede lands sprog og skikke læres. Missionærer betaler selv alle udgifter ved deres mission - eller deres familie kan gøre det. Kirken har missionærer i alle de lande, hvor regeringen har tilladt, at Kirkens lære bliver prædikeret. Efter missionen vil missionærer igen blive bedt om at holde tale, hvor de fortæller om, hvordan deres mission er gået.

Ægteskab

Kirken anerkender som en lovlig vielse den ceremoni, der for eksempel foretages på et rådhus, men det er ikke den vielse, som Kirkens medlemmer normalt stræber efter. Ved den borgerlige ceremoni bliver man viet "til døden jer skiller" - mens et brudepar, der vælger at blive viet i et af Kirkens templer, bliver viet for "tid og al evighed." Forskellige forhold kan gøre det nødvendigt med en borgerlig vielse - for eksempel hvis den ene part ikke er medlem af Kirken. Hvis et sådant par senere bliver i stand til det, kan deres vielse besegles i templet - for så at gælde ind i evigheden.

Ved vielser udført i templet inviteres kun nogle få gæster med ind i templet for at bevidne ceremonien. Disse gæster er medlemmer af Kirken, og er værdige til at komme i templet. Andre gæster kan slutte sig til bryllupsfølget uden for templet. Efter en vielse (uanset hvilken slags) afholdes der typisk en bryllupsreception og/eller en familiefest. En sådan reception eller fest varierer i forhold til lokale og private skikke, men det er almindeligt med god mad, lidt underholdning, taler og gaver.

Begravelser

En begravelse i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige svarer til traditionelle kristne begravelser. Begravelsen ledes normalt af menighedens biskop og foregår i kirkesalen. Stemningen ved en begravelse er generelt fredfyldt og afspejler den religiøse tro på, at familier kan genforenes efter dette liv. Selvfølgelig sørger familie og venner over deres tab, men de ved, at de kan være sammen med deres kære igen. Denne forståelse bringer stor trøst. Det er passende at sende blomster, medmindre familien angiver noget andet.

Selve ceremonien foregår som et almindeligt møde med bøn, salmer og taler - ofte fremført af medlemmer af familien. Derefter køres til kirkegården, hvor graven velsignes af en bærer af præstedømmet, og der synges eventuelt en salme af følget. Der finder ingen jordpåkastelse sted ved en Sidste Dages Hellig begravelse. Hvis det er skik, kan familien måske invitere følget til en forfriskning bagefter.

Familielivet

I henhold til lærdommene i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er de bedste betingelser for et rigt, religiøst liv til stede indenfor rammerne af et ægteskab og i familielivet.

Meget få har ikke nogen familie under en eller anden form, men mange i det moderne samfund er alene. De er naturligvis nødt til at skabe relationer til ligesindede mennesker for at hente deres fællesskab der.

Mange familier lider under uvenskab og stridigheder. Alle mennesker skulle påskønne - og stræbe efter at bevare - den støtte og kærlighed, som kan findes blandt den nære familie eller indenfor den udvidede familiekreds.

Der kan findes yderligere information om disse lærdomme under

- Familien
- Evigt Ægteskab
- Hjælp til familien

Sund levevis eller visdomsordet

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ser det menneskelige legeme som en dyrebar gave fra Gud. Joseph Smith modtog i 1833 en sundhedslov, så vi kunne bevare vores legeme og sind sundt og stærkt. Denne befaling kendes som visdomsordet. (Lære og Pagter, afsnit 89).

Her fremhævede Gud ikke blot principper for et godt fysisk og mentalt helbred, men han talte også imod brugen af følgende ting:

- Tobak
- Alkohol
- Kaffe og te
- Andre skadelige stoffer

Kirkens medlemmer lever uden disse stimulanser. Til de, der følger visdomsordet, lover Gud store fysiske og åndelige velsignelser. I dag bekræfter den videnskabelige verden mange af de samme principper, som en kærlig Gud gav til Joseph Smith for omkring 175 år siden.

Moralske værdier

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige støtter de kristne værdier for moral og opfordrer hele tiden medlemmerne til at efterleve dem.

Egenskaber som ærlighed, retskaffenhed, arbejdsomhed, loyalitet, hjælpsomhed osv. fremhæves vedvarende i undervisningen ved familiens hjemmeaften og ved aktiviteterne samt i Kirkens undervisningsmaterialer.

Kirken underviser i kyskhedsloven, ifølge hvilken en mand og en kvinde kun må indlede et seksuelt forhold, når de er gift med hinanden.

Abort tillades kun i enkelte klart definerede situationer.

Udøvelse af homoseksualitet (for begge køn) tillades ikke.

Velfærd og omsorg

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige belærer sine medlemmer om ikke blot at tage sig af deres åndelige velfærd, men også deres fysiske velfærd, så derfor opbevarer medlemmerne et forråd af mad og andre nødvendige ting til det daglige liv med henblik på i en vis periode at kunne være forberedt til katastrofer og andre nødsituationer, såsom arbejdsløshed og sygdom.

Medlemmer i menigheden, som i en periode ikke kan klare sig selv, støttes via det såkaldte fasteoffer. Dette indsamles hver måned blandt medlemmerne, hvor de faster ved to på hinanden følgende måltider og derefter donerer værdien af de sparede måltider til Kirken. Det er biskopperne i de enkelte menigheder, som administrerer denne hjælp.

Kirkens velfærdsprogram indbefatter undervisning i, hvordan den enkelte og familien sørger for sig selv.

Kirkens medlemmer i Danmark kender "Velfærdscirklen" - som består af seks punkter, der hænger nøje sammen for at skabe et godt liv. De seks punkter er:

Forråd og beredskab - hav et års forråd og vær forberedt på nødsituationer.

Økonomistyring - lev indenfor rammerne af dine midler.

Erhverv - med en god uddannelse kan du søge de bedste jobs.

Uddannelse - få den bedste skolegang og uddannelse, der er mulig.

Social og følelsesmæssig styrke - lær at finde din plads blandt andre mennesker.

Fysisk sundhed og helbred - lev sundt.

Man kan læse mere om velfærdsprogrammerne og den humanitære hjælp under Velfærdstjeneste/Humanitær hjælp.

Livet i Kirken

Den person, som leder menigheden i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, bærer titel af biskop eller grenspræsident. Han har almindeligvis sit daglige arbejde ved siden af. Da der ikke er noget betalt præsteskab, men alle er lægpræster, udføres hvert eneste embede i Kirken på frivillig basis.

Medlemmerne mødes søndag for at holde Nadvermøde (gudstjeneste). Alle er velkomne til at deltage i møderne. På hverdagene i løbet af ugen - med undtagelse af mandag - er der regelmæssige aktiviteter for de forskellige alders- og interessegrupper.

Mændene og de unge mænd tilhører præstedømmets kvorummer og grupper. Kvinderne deltager i Hjælpeforeningen (se "Kvinder i Kirken" og "Kvindernes organisation"). De unge tilhører Unge Mænds eller Unge Pigers organisation, og der er ligeledes en række aktiviteter for børn i Primary (se "Børne- og ungdomsarbejde".)

Sportsaktiviteter, koncerter, rejser, teateroptræden, symposier vedrørende kirkelige emner, danseaftener og baller, ungdomskonferencer og spejderlejre er aktiviteter, hvortil gæster bydes hjerteligt velkommen til at deltage.

Medlemmerne af Kirken fejrer jul og påske, fordi disse to højtider fejrer det, som de anser for de vigtigste begivenheder i verdens historie set fra et åndeligt standpunkt, nemlig Jesu Kristi fødsel, død, lidelse og opstandelse. De fejrer også lokale og nationale helligdage så vel som fødselsdage, årsdage og andre betydningsfulde familiebegivenheder, og disse fejres med fester eller sammenkomster, som det er skik i de enkelte familier.

Kirkens medlemmer opfordres også til at involvere sig i samfundet på forskellig måde, ligesom de opfordres til at have interesse for politik og derfor afgive stemme ved de forskellige valg.

Se også:

- Møder
- Religiøse skikke og sædvaner

Frivillige aktiviteter

Medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har i løbet af livet mange forskellige ansvar og opgaver på forskellige plan af Kirkens organisation. Næsten alle embeder er for en begrænset tid som regel mellem 3 og 9 år. Medlemmer kan ikke selv ansøge om at udfylde et givent ansvarsområde. Overdragelsen sker ved en invitation af den relevante kirkeleder. Han afløser også medlemmer fra deres opgaver, når deres tjeneste er ønsket i en anden sammenhæng. Medlemmerne loves ved en almindelig opretholdelse af menigheden i et nadvermøde både moralsk og reel støtte i deres opgaver.

Nogle ansvarsområder er en naturlig del af hvert eneste medlems liv i Kirken. For eksempel hjemmeundervisningen, som er den åndelige omsorg, der tilvejebringes af de lokale præstedømmeledere til hvert medlem af menigheden. I praksis foregår det ved, at to mandlige medlemmer får tildelt 4-6 familier, som de derefter vil besøge som venner én gang og måneden for at hjælpe og støtte dem. Kvinderne har et lignende program, som kaldes besøgsundervisning, hvor to kvinder hver måned besøger 4-6 kvinder.

At forkynde Jesu Kristi evangelium er et særligt ansvar for Kirken. Af denne årsag arbejder unge mænd og kvinder (ca. 60.000 i 2003) med iver i over 160 lande i to år for at forkynde evangeliets glade budskab. Herudover er der særlige missionsopgaver, hovedsagelig for ældre mennesker i sundhedssektoren, ved landbrug, socialt arbejde, uddannelse, tempeladministration, familiehistorie osv. Alle missionærer finansierer selv deres eget arbejde - eventuelt med hjælp fra familien og deres menighed.

Kvindernes organisation: Hjælpeforeningen

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er stolt af at have verdens ældste og én af de største og mest udbredte kvindeorganisationer i verden: Hjælpeforeningen.

Hjælpeforeningens grundlæggelse

Foreningen fandt sin begyndelse, da en del kvinderne i Kirken organiserede sig for at sy skjorter til de mænd, der arbejdede på templet i Nauvoo. De sammensatte en tidstypisk styring for kvinders organisationer på den tid, men da Joseph Smith (Kirkens leder) blev spurgt til råds, tilbød han at organisere dem efter samme mønster som præstedømmet. Han udtalte også, at Kirken ikke kunne være fuldt ud organiseret uden kvindernes organisation. Ved en forsamling af 18 kvinder blev Hjælpeforeningen organiseret den 17. marts 1842. Emma Smith (Joseph Smiths hustru) blev valgt som dens præsidentinde. Organisationens formål var at "hjælpe de fattige, de nødlidende, enkerne og de forældreløse og at udøve alle velgørende formål."

Senere gav Joseph Smith yderligere vejledning og løfter til foreningen, og han sagde bl.a.: "Jeg drejer nu nøglen om for jer i Herrens navn, og denne forening vil glæde og fryde sig, og kundskab og intelligens vil tilflyde jer fra nu af; det er begyndelsen til bedre dage for de fattige og trængende, som skal komme til at glæde og fryde sig og udøse velsignelser over jer."

Foreningen voksede til at have over 1300 medlemmer i løbet af de to første år. På grund af den senere krise med udvisning af Illinois og udvandring mod Vest (i 1846), fungerede Hjælpeforeningen ikke fuldstændigt igen, før den blev genoplivet i 1867 i Salt Lake City - og derfra til hele verden. Den har i dag flere end fem millioner medlemmer.

Hjælpeforeningen i vore dage

Hjælpeforeningen ledes af kvinder og er for kvinder, men den arbejder sammen med præstedømmet og andre organisationer i Kirken (organisationerne for unge mænd og unge kvinder samt børnenes organisation). Kvinderne bliver automatisk medlem af Hjælpeforeningen, når de fylder 18 år.

Som en selvstyrende institution ledes Hjælpeforeningen på verdensplan af et præsidentskab bestående af tre kvinder samt en komité (af kvinder). Denne ledelse kommunikerer med lignende præsidentskaber i Kirkens Stave, som er lokale enheder. (I Danmark findes der f.eks. to stave: Århus Stav og Københavns Stav, og disse er igen inddelt i menigheder).

De fleste af Hjælpeforeningens aktiviteter finder sted på menighedsplan, hvor ledelse og tilrettelægning også hviler på et præsidentskab af tre kvinder.

Den teologiske undervisning af kvinderne foregår ved foreningens møde om søndagen, og undervisningsmaterialet er samordnet på verdensplan, så alle kvinder i hele verden stort set får den samme undervisning. Udover den teologiske undervisning foregår der forskellige uddannelsesmæssige, kunstneriske og hjemkundskabsaktiviteter i løbet af ugen. Disse aktiviteter tilrettelægges af menighedens præsidentskab, så de passer bedst muligt til kvinderne i menigheden. Kvinder med særlige talenter bliver bedt om at dele deres kunnen med hinanden, eller der trækkes på professionelle kræfter, så kvinderne

får mulighed for at uddanne og udvikle sig på forskellige områder, der kan gavne dem som kvinder, hustruer og mødre såvel som medlemmer af kirke og samfund.

Besøgslærerindeprogrammet, som findes i Hjælpeforeningen, indebærer, at kvinderne to og to går ud til hinanden for at dele et åndeligt budskab med dem - men også for at tilbyde deres venskab og hjælp, således at ingen skal føle sig ensomme eller mangle hjælp og støtte, når de behøver det.

Hjælpeforeningens kvinder er i tråd med foreningens første principper ofte beskæftiget med barmhjertighedsprojekter. Det kan være alt muligt - fra at give praktisk hjælp til en familie, som er havnet i en nødsituation - til at fremstille tæpper til humanitære formål - eller måske fremstille bamser, der kan foræres til børn på en skadestue.

Hjælpeforeningen har haft 14 hovedpræsidentinder siden oprettelsen den 17. marts 1842. Den første var profeten Joseph Smiths hustru Emma Smith, og den nuværende - siden 2007 - er Julie B. Beck. Se billeder af alle disse kvinder her.

Se Hjælpeforeningens proklamation

Børne- og ungdomsarbejde

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige lærer, at menneskene er Guds åndelige børn af, og at vi kommer fra et himmelske sted, før vi fødes til dette liv. Denne lærdom er afgørende for undervisningsmaterialerne og aktiviteterne for Kirkens børne- og ungdomsprogrammer.

Primary (3-11 år inklusiv)

Drenge og piger introduceres til Kirkens lærdomme og de hellige skrifter på en måde, som passer sig til deres alder. Målet er at give børn en forståelse på deres eget plan om, hvorfra vi kommer, hvad vi skal gøre i dette liv, og hvor vi skal hen efter dette liv. Andre vigtige lærdomme for børnene er taknemlighed for og anerkendelse af Jesu Kristi forsoning samt respekt og kærlighed for familien og for vores næste. Det vigtige sakramente i form af dåb kommer ved otte års alderen. Der gøres en målrettet indsats for at hjælpe hvert eneste barn med at opnå viden om Kirkens grundlæggende lærdomme, så de ud fra denne viden kan beslutte sig til at blive døbt og acceptere det ansvar, som følger med et medlemskab af Kirken. Se også religiøse skikke og sædvaner.

Unge Mænd og Unge Piger (12-17 år inklusiv)

Herefter undervises drenge og piger hver for sig - baseret på deres forskellige opgaver og på de forskellige behov hos de to køn. Mens drengene introduceres i præstedømmet og forberedes til at blive fædre, forberedes pigerne blandt andet til deres mulige fremtidige roller som mødre og til deres deltagelse i kvindernes organisation.

Begge køn bliver belært om vigtigheden af uddannelse i familien og erhvervsmæssigt. Der tilvejebringes fælles aktiviteter inden for sport, kunst, musik, dans, tjenesteprojekter, ungdomskonferencer osv., som udgør en uforglemmelig baggrund for livslange forhold og venskaber.

Fremsynet levevis

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har altid haft et velfærdsprogram for sine medlemmer, således at man har hjulpet hinanden og andre udenfor Kirken.

I 1920'erne var der vanskelige økonomiske tider, og der blev gjort en stor indsats for at drive forrådshusene, finde arbejde til de arbejdsløse og udøve anden hjælpetjeneste. Dette program blev et grundlag at bygge på, da Depressionen satte ind i 1933, og der blev stor fattigdom og nød også blandt Kirkens medlemmer, og Det Første Præsidentskab indførte derfor Velfærdsprogrammet i hele verden, så "ingen skulle mangle livets fornødenheder."

Ved Generalkonferencen i 1936 udtalte Det første Præsidentskab: "Hovedformålet var, så vidt det var muligt, at etablere et system, hvorved man kunne få bugt med udnyttelsen af arbejdsløshedsunderstøttelsen, således at uafhængighed, flid, sparsommelighed og selvspekt igen kunne oprettes blandt vort folk. Kirkens mål er at give mennesker hjælp til selvhjælp. Arbejde skal igen sættes i højsædet som det ledende princip i Kirkens medlemmers tilværelse."

Kirkens præsident J. Reuben Clark Jun. gav i 1937 disse råd til Kirkens medlemmer, for at de kunne leve indenfor deres økonomiske rammer:

"Lad os undgå gæld, som vi vil undgå pesten ...

Hvert hjem må sørge for at have mindst ét års forbrug af mad og tøj, om muligt også brændsel.

Hver familie må stræbe efter at eje sit hjem, fri for forpligtelser.

Lad os igen udstyre os med disse prøvede og ædle dyder: Ærlighed, sandfærdighed, kyskhed, ædruelighed, selvbeherskelse, flid og sparsommelighed; lad os aflægge al begærlighed og grådighed."

I vore dage kender Kirkens medlemmer i Danmark "Velfærdscirklen" - som består af seks punkter, der hænger nøje sammen for at skabe et godt liv. De seks punkter er:

Forråd og beredskab - hav et års forråd og vær forberedt på nødsituationer.

Økonomistyring - lev indenfor rammerne af dine midler.

Erhverv - med en god uddannelse kan du søge de bedste jobs.

Uddannelse - få den bedste skolegang og uddannelse, der er mulig.

Social og følelsesmæssig styrke - lær at finde din plads blandt andre mennesker.

Fysisk sundhed og helbred - lev sundt.

Læs mere om de seks punkter i Velfærdscirklen (og et par punkter mere!) på Kirkens engelske hjemmeside om Fremsynet levevis. Her findes virkelig meget materiale og mange gode råd.